

Sygn. akt II K 683/12

1 DS. 1358/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 marca 2013 r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej Wydział II Karny, w składzie:

Przewodniczący: **SSR Radosław Gluza**

Protokolant: Agnieszka Chmielowiec

przy udziale prokuratora Tomasza Błaszczyka z Prokuratury Rejonowej w Środzie Śląskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 01 lutego 2013 r. , 06 marca 2013r.

sprawy **S. N.**

syna S. i H. zd. Kita

ur. (...) w B.

oskarżonego o to, że

w dniu 01 października 2012 roku na trasie Ś. gm K. a S. gm. K. stanowiącej drogę publiczną kierował w godzinach 6.00-7.15 samochodem osobowym marki R. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości (0,8 promila zawartości alkoholu etylowego we krwi do 0,26 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu), przy czym był już prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Głogowie z dnia 14września 2006r. , sygn. akt K 238/2006 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości,

tj. o przestępstwo z art. 178a § 4 k.k.

orzeka:

I. uznaje oskarżonego **S. N.** za winnego tego, że w dniu 01 października 2012 roku na trasie Ś. gm K. a S. gm. K., stanowiącej drogę publiczną, kierował w godzinach 6.00-7.15 samochodem osobowym marki R. (...) o nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości (0,8 promila zawartości alkoholu etylowego we krwi do 0,26 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu), tj. popełnienia przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. i za to, na podstawie tego przepisu, wymierza mu karę 5 (pięciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne, w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

II. na podstawie art. 69 § 1 i § 2 k.k. oraz art. 70 § 1 pkt. 2 k.k. warunkowo zawiesza oskarżonemu wykonanie orzeczonej kary ograniczenia wolności na okres 2 (dwóch) lat próby;

III. na podstawie art. 42 § 2 k.k. oraz art. 43 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 (jednego) roku;

IV. na podstawie art. 63 § 2 k.k. zalicza oskarżonemu na poczet środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 01 października 2012r. do dnia 06 marca 2013r.;

V. na podstawie art. 49 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego **S. N.** środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 300 (trzystu) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

VI. na podstawie art. 627 k.p.k. obciąża oskarżonego kosztami procesu, a w tym zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa zwrot wydatków poniesionych przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania w sprawie w wysokości 90 zł i na podstawie art. 2 ust 1 pkt 2 w zw. z art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. nr 49 poz. 223 z późn. zm.) wymierza mu opłatę w kwocie 120 zł.

UZASADNIENIE WYROKU

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego, Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 30 września 2012r. oskarżony S. N. brał udział w godzinach popołudniowych w festynie odbywającym w miejscowości Ś.. Oskarżony do godz. 22.00 wypił kilka półlitrowych piw m-ki Ż..

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego S. N., k. 12 – 15, 36 – 39, 48, 67.

Następnego dnia około godz. 6.00 S. N. wyjechał z domu w Ś. do swojego zakładu pracy we W.. Oskarżony prowadził samochód m-ki R. (...) o nr rej. (...).

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego S. N., k. 12 – 15, 36 – 39, 48, 67.

Jadąc ulicą (...) w miejscowości S., S. N. został zatrzymany do kontroli drogowej przez funkcjonariuszy Policji. Z uwagi na wyczuwalną woń alkoholu, oskarżony został poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu elektronicznym urządzeniem kontrolno – pomiarowym. Badanie wykazało u S. N. wynik wynoszący: 0,26 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu - o godz. 7.18, 0,24 mg/l - o godz. 7.41 i 0,23 mg/l o godz. 8.00.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego S. N., k. 12 – 15, 36 – 39, 48, 67,

zeznania świadka K. N., k. 34 – 35,

protokół użycia alcosensora, k. 2,

Rozpoczynając jazdę samochodem w miejscowości Ś. oskarżony miał we krwi 0,8 promila alkoholu.

Dowód:

opinia sądowno – lekarska, k. 42.

Oskarżony S. N. ma 32 lata, jest rozwiedzony, na utrzymaniu ma dwoje dzieci, na które łoży miesięcznie alimenty w kwocie 700 zł. S. N. jest zatrudniony jako pracownik fizyczny w firmie (...) z/s w K., uzyskując miesięcznie 1500 zł. Nie był leczony psychiatrycznie, neurologicznie ani odwykowo.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego S. N., k. 12 – 15, 36 – 39, 48, 67,

notatka urzędowa w trybie art. 213 § 1 k.p.k., k. 29.

S. N. był skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Głogowie, Zamiejscowego Wydziału Grodzkiego w G. z dnia 14.09.2006r., sygn. akt K 238/06, za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. Wyrokiem tym wymierzono oskarżonemu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby a ponadto orzeczono środki karne: zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym oraz świadczenie pieniężne w kwocie 300 zł na rzecz Fundacji (...). K. Pomocy (...) w Wypadkach Samochodowych we W.. Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 22.09.2006r. Zarządzeniem z dnia 06.10.2006r. Przewodniczący Zamiejscowego Wydziału Grodzkiego Sądu Rejonowego w Głogowie z siedzibą w Górze przekazał na konto Fundacji (...). K. Pomocy (...) w Wypadkach Samochodowych we W. kwotę 300 zł zabezpieczoną S. N. – na poczet orzeczonego wobec niego świadczenia pieniężnego. W sprawie K 238.06 nie sporządzono zawiadomienia do Krajowego Rejestru Karnego o wykonaniu świadczenia pieniężnego przez oskarżonego.

Dowód:

odpis wyroku Sądu Rejonowego w Głogowie, Zamiejscowego Wydziału Grodzkiego w G. z dnia 14.09.2006r., sygn. akt K 238/06, k. 30,

informacja z K., k. 32,

zarządzenie z dnia 6.10.2006r., k. 42 akt o sygn. K 238/06,

pismo z dnia 6.10.2006r., k. 37 akt o sygn. K 238/06,

postanowienie o zabezpieczeniu majątkowym, k. 15 akt o sygn. K 238/06.

Oskarżony S. N. w toku całego postępowania przyznał się do zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia, w których opisał okoliczności jego popełnienia.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Dokonując ustaleń faktycznych w sprawie Sąd Rejonowy oparł się na wiarygodnych wyjaśnieniach oskarżonego S. N., zeznaniach świadka K. N. oraz wskazanych na wstępie dowodach o charakterze materialnym, co do których prawidłowości nie ma jakichkolwiek zastrzeżeń.

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy sąd uznał oskarżonego za winnego popełnienia występku z art. 178a § 1 k.k. S. N. prowadził bowiem pojazd mechaniczny – samochód osobowy m-ki R. (...), w ruchu lądowym, będąc w stanie nietrzeźwości, co potwierdziły wyniki badania alkomatem oraz opinia biegłego z zakresu medycyny sądowej. Dokonując ustaleń odnośnie sprawstwa oskarżonego sąd dokonał zmiany kwalifikacji prawnej przypisanego mu czynu, w stosunku do zawartej w akcie oskarżenia. Sąd z urzędu ustalił bowiem, że w dacie orzekania doszło do zatarcia uprzedniego skazania oskarżonego za czyn z art. 178a § 1 k.k. - wyrokiem Sądu Rejonowego w Głogowie, Zamiejscowego Wydziału Grodzkiego w G. w sprawie o sygn. akt K 238/06. Sąd miał tu na uwadze treść art. 76 § 1 i 2 k.k., zgodnie z którym skazanie ulega zatarciu z mocy prawa z upływem 6 miesięcy od zakończenia okresu próby; jeżeli wobec skazanego orzeczono grzywnę lub środek karny, zatarcie skazania nie może nastąpić przed ich wykonaniem, darowaniem albo przedawnieniem ich wykonania. W realiach niniejszej sprawy do zatarcia skazania oskarżonego w sprawie K 238/06 doszło już w dniu 22.03.2009r., tj. z upływem 6 miesięcy od końca okresu próby, przypadającego na dzień 22.09.2008r. Kara pozbawienia wolności orzeczona wobec S. N. nie była bowiem zarządzona, zaś z dołączonych akt sprawy K 238/06 wynika, że wykonane zostały środki karne – w szczególności świadczenie pieniężne na rzecz Fundacji (...). K. Pomocy (...) w Wypadkach Samochodowych. W tym zakresie wskazać należy, że brak wykreślenia powyższego skazania z Krajowego Rejestru Karnego wynikał najprawdopodobniej z braku zawiadomienia przez sąd wydający wyrok o wykonaniu świadczenia pieniężnego przez skazanego S. N..

Czyn oskarżonego był zawiniony, nie zachodziły okoliczności wyłączające winę oskarżonego ani bezprawność jego czynu.

Sąd wymierzając oskarżonemu S. N. karę ograniczenia wolności baczyl na dyrektywy wskazane w art. 53 k.k., uwzględniając stopień zawinienia i społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu, a nadto cele zapobiegawcze i wychowawcze, która to kara winna wobec niego osiągnąć. Sąd wziął pod uwagę dyrektywę sądowego wymiaru kary, iż najpierw należy rozważyć możliwość zastosowania środka łagodniejszego i dopiero w przypadku, gdyby środek ten nie był wystarczający z punktu widzenia celów kary określonych w art. 53 k.k., stosować ewentualnie środek surowszy. Sąd uznał, że orzeczenie w stosunku do oskarżonego kary ograniczenia wolności będzie wystarczające do osiągnięcia wobec niego celów kary. Do powyższej konstatacji skłoniła sąd dotychczasowa niekaralność oskarżonego (uprzednie skazanie uległo zatarciu) jak i okoliczności popełnionego przez niego przestępstwa, które powodują, że czyn oskarżonego może podlegać łagodniejszemu traktowaniu. Zawartość alkoholu w organizmie oskarżonego nie była bowiem wysoka, mieszcząc się w pobliżu progu 0,25 mg/l i miała tendencję spadkową. Ponadto oskarżony nie spożywał alkoholu bezpośrednio przed jazdą, lecz poprzedniego dnia. Biorąc powyższe pod uwagę sąd uznał, że karą adekwatną do czynu oskarżonego jest kara 5 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym.

Sąd warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary ograniczenia wolności na okres dwóch lat próby, uznając, iż zastosowanie środka probacyjnego spełni swe wychowawczo – prewencyjne cele i będzie wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Zawieszając wykonanie kary, sąd, stosownie do dyspozycji art. 69 § 2 k.k., wziął pod uwagę przede wszystkim postawę sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia. Oskarżony posiada stałe zatrudnienie, łoży alimenty na utrzymanie swoich dzieci, wyraził skruchę za popełnione przestępstwo.

W punkcie III wyroku Sąd Rejonowy na podstawie art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 43 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres roku. Dokonując powyższego rozstrzygnięcia sąd miał na uwadze treść przepisu art. 42 § 2 k.k., zgodnie z którym w razie skazania sprawcy za przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, popełnione w stanie nietrzeźwości, orzeka się zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych albo pojazdów mechanicznych określonego rodzaju oraz treść art. 43 § 1 k.k., zgodnie z którym zakaz prowadzenia pojazdów orzeka się w wymiarze od roku do 10 lat. Ustalając okres stosowania wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na rok, Sąd Rejonowy uwzględnił szereg okoliczności. Kierując się wskazaniem art. 56 k.k., sąd wziął pod uwagę wyartykułowane w art. 53 k.k. dyrektywy wymiaru kary, a w szczególności cele zapobiegawcze i wychowawcze, które stosowanie środka karnego ma osiągnąć w stosunku do skazanego a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Zdaniem sądu środek karny w orzeczonym wymiarze pozostaje adekwatny do czynu oskarżonego i odpowiada względem prewencji indywidualnej i generalnej.

Sąd zaliczył oskarżonemu na poczet wymierzonego mu zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych okres zatrzymania jego prawa jazdy do dnia 01.10.2012r. do dnia 06.03.2013r.

Na podstawie art. 49 § 2 k.k. orzeczono wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 300 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Sąd uznał że wskazany środek będzie miał dodatkowy, wychowawczy wpływ na oskarżonego.

Na podstawie art. 627 k.p.k. sąd zasądził od oskarżonego S. N. na rzecz Skarbu Państwa, poniesione przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania uzasadnione wydatki w wysokości 90 zł (zapytanie do K. – 50 zł oraz ryczałt za doręczenia pism w postępowaniu przygotowawczym i sądowym – 40 zł). Ponadto sąd wymierzył oskarżonemu opłatę sądową w wysokości przewidzianej ustawą z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych.

SSR Radosław Gluza